

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1571 B.

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de profesor la seminarul nostru archidieceșan din Sibiu, anume în secțiunea teologică, pe baza regulamentului seminarial votat de sinodul archidieceșan în anul trecut 1892, § 5. prin această se publică concurs pelângă următoarele condițiuni:

I. Dotațiunea anuală împreună cu acest post profesoral este: în starea provisorică, adică până la întărirea alesului de profesor definitiv după trei ani de probă: salariu 800 fl., și relut de quartir 150 fl.; ér după întărirea de profesor definitiv: salariu 1000 fl., relut de quartir 200 fl., și după cinci ani de servițiu un adaos cuincuenal de 100 fl., care apoi se urcă tot la alți cinci ani câte cu 100 fl. până la suma macsimală de 500 fl.,

II. La concurs se admit indiviți ortodocși români, cari având esamen de maturitate, au absolvat cu succes bun studiile teologice, pedagogice, dreptul canonic, tipicul și cântările bisericesci și pelângă acestea au făcut cu rezultat bun esamenul de cualificațiune profesorală după regulamentul sinodului archidieceșan din anul 1875 în special din studiile principale grupate acolo în § 7. punct I 1, adică din dogmatică, esegetică, ermenentică, archeologie și isagogia biblică.

III. Suplicile concursuale sunt a se presenta subsemnatului Consistoriu cel mult până la 28 Februaru 1894 inclusiv, instruate cu următoarele documente originale:

- atestat de botez;
- testimoniu de maturitate;
- absolutoriu clerical;
- testimoniu de cualificațiune profesorală;
- atestare despre aplicarea și servițele de până acum și despre purtare morală, eventual și alte documente recomandătoare.

rea morală, eventual și alte documente recomandătoare.

Sibiu din ședința senatului strins bisericesc, ținută la 2 Martiu, 1893.

Consistoriul archidieceșan.

„Reacțiune“.

Așa este titula articolului din „Magyar Hirlap” din 23 l. c. cu care ne am ocupat în nrul din urmă al fôiei noastre și din care am tradus pasagiul, ce se referese la noi. Autorul lui, dl Bartha Miklos, i-a dat titula acésta, pentru că deputatul Eötvös în vorbirea sa din dietă a ținut, că numai așa ar da autonomie bisericei catolice, dacă acésta ar fi restrinsă între margini disciplinare severe ale statului. Acesta nu este liberalism, ci reacțiune, ținut el, și pledând pentru o autonomie largă a catolicilor, își încheie articolul astfel: „cine deci iubese libertatea, acela trebuie să dorească autonomia catolică“.

Să esaminăm cele espuse în acest faimos articol „liberal”. Autorul lui, neatingând detestabila cestiune, numită recepțiunea ovreilor, este de părere, că statul ungar are și ar avea de dus îndeplinire și de resoltat cestiuni cu mult mai arđtore și de primul rang, decât cum este întroducerea căsătoriei civile și a matriculelor de stat, despre „cari — aceste din urmă — totă lumea scie, că tocmai acest ram al vieții publice este mai puțin corupt“.

Etă, după acest articol, unele din cestiunile, a căror resoltare și esecutare se impune în rangul prim, mai întetitor decât reformele bisericesci:

Naționalitățile doresc să rupă în bucăți mantaua Sfântului Stefan (aceste trebuie disciplinate). Tera e stăpănită de o astfel de birocrație, despre care ministrul Bach n’ar fi cutezat nici a visa. De 15 ani nu putem realiza învățarea deobligătoare a limbei ma-

giare în scôle. Nu putem esecuta legea de kisedovuri, legea de comunicațiune. Suntem fără de putere, când voim să esoperăm, ca gendarmii să pörte portopeie naționale. În o mie de comune nu sunt scôle. În 5—6 mii de comune scôlele nu sunt corespondătoare legii. Învățătorii dela scôlele poporale sunt slab plățiți. N’avem instrucțiune publică gratuită, n’avem institute sanitare (spitale) și orfanotrofii gratuite etc.

Aceste și altele asemenea acestora ar trebui puse la cale mai nainte de tôte, decât reformele bisericesci.

În privința acésta dăm și noi drept dlui Bartha Miklos, că multe fôrte multe lucruri ar fi de făcut spre binele obștesc, dintre cari credem, că mai mult îl dore neesecutarea măsurilor de magiarisare, precum: limba magiară obligătoare, kisedovuri, portopeie naționale la gendarmi etc., cu tôte că noi scim, că se esecută aceste destul de strict.

Dl Bartha crede, că află motivul acestei neputințe de a întrodue îmbunătățiri în aceea, că Ungaria nu este independentă.

Noi însă aflăm motivul în altă împregiurare, anume în escluvismul magiar și în aplicarea falsă și unilaterală a liberalismului. Naționalitățile au fost silite să se retragă de pe arena publică înaintea pornirilor șoviniste și au rămas magiarii singuri la cărmă și acum se vede, dl Bartha ne arată, ce putere creatore slabă au fără de noi, că nuși pot duce în deplinire după placul lor nici chiar acele legi, cari au fost votate în aplausele tuturor magiarilor și de la cari se spera, că prin ele se va mări contingentul magiar.

Dar pentru aceea toți merg înainte pe calea apucată. Dl Bartha ne dă dovadă mai recentă, cum se înțelegem libertatea. Autonomia sasilor, sêrbilor și românilor gr. or. nu e bună,

e de nimicit, dar în numele libertății se se dea autonomie catolicilor.

Poftim concept de libertate și liberalism!

Pagubă numai, că diarele magiare nu sunt cetite în Europa, ca să se convingă ômenii din isvôre autentice, cum propagă șovinismul magiar falsul liberalism.

Dacoromânismul

și politica culturală magiară.

(Incheiere).

Tare ar greși cel ce ar crede, că acésta Ligă culturală română ar fi lucrul așa de pacinic, ca EMKE, (!) care se mulțămese cu repararea bisericelor, ce se surpă și a scôlelor neglignite, cu înființarea de kisedovuri și biblioteci poporale, cu remunerarea câtorva dascăli, cari arată progres în propunerea și învățarea limbei magiare, care edă scrieri periodice asupra cunoștinții țerii, care din lună în lună dă socotélă despre încassările ce face, despre capital, despre intrate și esite. Despre acestea în cercul Ligei nu se pomenesce. Problemele ei sunt cu totul de altă natură. Nime nu scie, afară de cei inițiați, câți bani are ea, unde și spre ce scopuri îi folosese. Dar nici un român nu întrébă de acésta, ci dă Ligei bani cu deplină încredere. Din timp în timp, ea dă, ce-i drept, câte un raport, dar în acestea nici un rënd nu se scrie despre intrate și esite.

Liga însă e neobosită. Agenții ei „dela Nistru până la Tisza” se află pretutindeni. Pe valachimea din Macedonia, ce numără aprôpe un milion, a cuprins-o în timpul mai nou un puternic curent național. Apostol Mărgărit, Teodor Burada și alții nu numai pe Români macedoneni i-au adus la conștiința de sine, ci au câștigat pentru cauză și opinia publică și pe guvernul din România. Guvernul român cu multă tactică și viclenia a

FOIȚA.

Traian și Andrada.

— Dramă în 5 acte —
de

Vasile Leonescu și Grigore Ventura.

(Incheiere.)

Actul IV.

O sală din palatul lui Decebal.

Bikiles se teme de răsbunarea lui Decebal și întrébă pe Fausta, dacă s’a descoperit trădarea lui. Ea îi răspunde, că este bănuț. Ei decid să fugă cu tezaurul lor. În momentul, când vor să fugă, Decebal îi surprinde și dă ordin să-i urmărească și să-i prindă. În furia lui Decebal vrea să ucidă cu mâna lui pe Bikiles, dar se resgândește și poruncesce să se arunce Bikiles și Fausta într-o grôpă împreună cu bogățiile, cu care ei au voit să fugă. Pe uamă el poruncesce ca prizonierii romani să fie arși de vii; înainte însă trimite să-i aducă pe Longinus.

Gitto se întôrce din tabăra română și aduce lui Decebal refuzul Andradei și al lui Traian. Decebal, în disperare, jură să möră sau să scape pe fiica sa. El propune lui Loaginus libertatea în schimbul libertății Andradei. Longinus refuză cu mândrie. Atunci Decebal îl amenință, că-l va arde de viu. Longinus rămâne neînduplecat și se duce la mörte în momentul, când strigătele de bucurie ale poporului anunță sosirea Andradei.

Andrada se aruncă în brațele părintelui seu; ea este sdrobotită și plină de rușine. Decebal o întrébă și, din responsurile ei încurcate își închipuesce, că ea este desonorată. În furia mâniei el o trântesce la piciorle sale, numindu-o curtezana a Romei. El o târesce cătră o ferăstră, de unde-i arată pe prizonierii romani svârcolindu-se în flacări și capul lui Longinus înșipt pe zidurile cetății. În fața acestei insulte Andrada voese să se omóre; Decebal o împiedecă și-i ordonă să lupte alături cu densus. Andrada se supune; ea renunță la plăcerile iubirei pentru a se devota tatălui seu și țerei. Vine vestea, că romanii îndărjiți de măcelul fraților lor, dau asalt cetății.

Decebal alêrgă la luptă. Andrada îl urmăzează strigând:

Cu tine sunt, o tată! și cerul e cu noi
Vedenii necurate a Romei, înapoi!

Actul V. (1)

O peșteră aprôpe de Sarmisegetuza.

Gitto și Oroval au venit să păzescă peștera, în care Decebal a adunat bogățiile sale. Romanii au luat cetatea după o luptă crâncenă, în care Decebal și Andrada au făcut minuni de vitejie. Vêdând, că resistența nu mai e cu putință, Decebal a trimis pe Gitto spre a apêra intrarea peșterei și Andrada punându-se în capul femeilor dace, a dat foc orașului, care este în flacări. Gitto are porunca de a desprinde piatra, care acopere esirea peșterei despre riu. El și Oroval se silesc a mișca piatra și, după mari sfortări, istutesc, dar s’au înșelat, căci în loc de a deschide esirea, ei au descoperit fără voie, tezaurul lui Decebal. Acest din urmă îi surprinde și crede că au voit să-l fure; Gitto îi explică cele întemplate și Decebal îl trimite cu Oroval în căutarea Andradei. Rêmas singur, regele Daciei, în prada disperării, vede cum visurile sale de măriri s’au risipit; invins și sdrobotit nu-i rămâne decât mörtea. El își aduce aminte, că posedă în tezaurul seu un giuvaer, care conține veninul scăpărei; vrea să-l bea; dar

Andrada ce va deveni? Acest gând îl opresce și aude sgomot la intrarea peșterei. Decebal se repede spre a muri luptându-se. E Andrada, care a sêvșit opera sa de distrugere.

Romanii nu vor cucerii decât ruine și nu vor găsi decât cadavre. Andrada veni se möră cu Decebal. El șovăsece de a da pe copila sa în prada morții. Andrada îi face o descrițiune îngrozitoare a umilirii ce-i așteptă la Roma, dacă vor căde vii în puterea dușmanului. Decebal bea veninul și móre; Gitto vestesce, că Traian s’apropie. Andrada pune venin într-o cupă; Traian pôte să vie, ea este gata a-l primi. Traian pătrunde în peșteră urmat de ostașii sei; Andrada îi arată cadavrul lui Decebal și, în momentul, când împêratul s’apropie de dēnsa, Andrada îl desfige dicându-i:

M’ai cucerit și țara mi-ai aruncat în jale,
Dar mörtea are arme mai tari ca ale tale.

Bea veninul și móre.

Traian scôte hlamida împêrătêscă, o aruncă preste trupul Andradei și ținut:

Am vrut să-ți pun pe umeri hlamida împêrătêscă,
Tot purpura ca giulgiul de mörte să-ți slujescă!

A vitejiei urme din lume nu se sterg!
Acei ce sciu să möră, la nemurire merg!

(După „Timpul“.)

1) Sfârșitul acestui act și desnodământul piesei sunt împrumutate din legenda care figurează în capul unui volum al lui Carmen Sylva, sub titlul de „Decebal’s Tochter“.

esoperat în Constantinople, ca organele oficiose ale imperiului otoman să aparțină în Macedonia tendințele române în biserică și școală, față cu grecismul *intra dominium* de până acum. La spriginul lui Hasdeu, cel mai mare limbist român în viață, s'a înființat societatea albanesă „Drita” în fruntea căreia stă istoricul și exministrul de culte Vasile A. Urechia. Societatea aceasta a înființat în anul trecut în București prima școală româno-albană, al cărei scop este creșterea de dascăli pentru albanezii din imperiul otoman, ca astfel, cum a făcut Hasdeu la serbarea deschiderii școlii „cu ajutorul limbii și a culturii române să scotă pe această națiune soră din întunecimea egiptenă, a spiritului grec-fanariotic, cum a scos Lazar la 1816 pe românii din Muntenia”.

Față cu patria noastră, Liga nu se mulțamește numai cu calumniarea magiarilor înaintea străinătății și ca să câștige presa francesă, belgiană, italiană, englesă și germană pentru cauza românismului contra noastră, — pe care teren, pot dice, a secerat succese de mirare, astfel de succese, cari ar merita atențiunea guvernului de externe unguresc și al monarhiei, — ci de fapt ea se amestecă și în afacerile bisericesti și scolastice ale românilor noștri.

Adeseori se poate ceti în publicistica noastră, că sub mantaua ligei numai câteva existențe catilinare ale societății române și a vieții politice organizează întreaga mișcare română cu ajutorul rublelor rusești. Asta nu-i adevărat. Cel ce numai superficial chiar cunoște raporturile române, acela știe că cu Liga consimte tot românul, că Liga și ideile reprezentate de ea este idolul și mândria inimei românilor, acela știe, că românul dă cu totă inima denarul, francul, ori napoleonul sau reprezentanților Ligei, fără de a-i trece măcar prin minte de a întreba: ce se face cu acești bani? Da, fiind că e convins fie-care român, că chiar și cea mai neînsemnată parte a banilor sunt jertfiți pentru cauza română, pentru visul de aur al românilor, pentru dacoromânism. Înaintea cunoscătorului raporturilor române este clar, că în cassa Ligei nu se află nici măcar o copeică rusescă.

Diarele noastre păcătuiesc, când, desvôltând cestiunea română, mângăie pe cetitorii lor și națiunea, că românii în totalitatea lor sunt fideli și se alipesc la ideea de stat magiar și că totul este numai sgomotul unor ultraiști de natură anarchistă, cărora le place să pescuiescă în tulbure. Nu este adevărat.

Din potrivă, este o periculoasă și păcătoasă amăgire acesta aserțiune, mai ales dacă o primesc de a lor și bărbații, cari stau în fruntea guvernului. Aspirațiunea românismului este aspirațiunea întregului nēm românesc; pretenșiunea românismului este pretenșiunea tuturor românilor; dogma românismului este religia și evanghelia fiecărui român trecut prin școală. „Lucru natural” dice Réthy Lajos în cartea sa „Formarea limbii și a națiunii valache” că concepțiunea națională valachă, pe care o susțin factorii politici, ține legați pe învățații valachi, cari vrând, nevrând sunt siliți să progreseze pe urmele începute, căci altminterile vin în conflict cu ei înșiși și cu politica națională, a cărei idee fundamentală o compun învățăturile despre Traian și continuarea românismului în Dacia. Nu vreau prin asta să dic, că un Grădișteanu sau un Maniu, secretari la Academia, ar cunoște istoria națiunii lor și s'ar ascunde dinaintea ei după tendențe politice. Nu, Grădișteanu, Maniu și cu ei împreună publicul cetitoriu valach cred istoriei lui Maior. Nici nu poate fi altfel. O literatură de un secol vestesce aceste învățături tot în acel ton, mai multe generații au crescut în ea și au intrat așa dicând, în sângele părții cugetătoare a națiunii.

Puțin, poate chiar mai mult, decât ar fi trebuit, m'am estins cu desvôltările mele culturale-istorice. Cred însă că mi-a succes a arăta, că din partea românismului amenință națiunea și statul magiar un pericol, care nu este o fantomă, nici ceva luat din aer. Pericolul acesta îl mai măresce împrejurarea, că are o basă de mișcare puternică a poporului, că chiar și din punct de vedere curat al populațiunii noi cu numărul mic al magiarilor, suntem în desavantagiu. Este adevărat, că ați milioanele poporului român merg în această luptă pentru existență încă numai în masă, dar masa aceasta este compactă și posedă o mare putere de rezistență, care în momentul, în care cultura națională română va străbate toate straturile ei, poate deveni pentru noi periculoasă. Națiunea și statul magiar nu este ertat, ca față cu acest pericol, să rămână și mai de parte în nelucrare. Eu cred, că îndată ce va fi orientată asupra esenței și mărimei acestui pericol, nici nu va întârzia a lua măsurile de apărare.

În ciclul acesta de articuli am arătat că românismul, este un factor, care în prima linie se luptă cu arme culturale, că a devenit periculos tocmai pentru-că noi l'am lăsat de sub influința noastră culturală și că în trecut n'am exercitat față cu el destul control cultural-politic, ér în prezent încă stăm față cu el neorganizați și slabi. Din desvôltările mele este ușor a deduce, că față cu românismul, care cultural-politic are un trecut de un véc, este o mișcare pe deplin organizată și contra lui nu neputem lupta decât cu mijloace în prima linie culturale.

Cum?

Acest „cum” este una din cele mai frumoase probleme a dlui ministru de culte de al afla și de aceea mi-am recomandat ciclul meu de articuli atențiunii lui. Suut curios, dacă în multe sale daraveri, va ajunge să se ocupe și cu acesta cestiune.

Academia română.

În ședința a VI-a a sesiunii generale a academiei s'a cetit scrisoarea presidentului societății francesce archeologice, comit. de Marsy, în care mulțamește academiei pentru trimitearea în schimb a publicațiunilor ei și o rógă să fie reprezentată la congresul archeologic, ce se va ține la Abouille. Ministerul instrucțiunii publice depune în păstrarea Academiei manuscrisurile reșosatului prinț N. A. Șuțu. Cetinduse raportul comisiunii bibliotecare prin dl N. Quintescu, dl Tocilescu a constatat faptul îmbucurător, că colecțiunile Academiei se sporesc foarte iute, că domnesce o perfectă ordine, secretariul general și bibliotecariul sunt la culmea chiemărei, studenții din capitală trag mare folos, căci pot scote cu înlesnire material pentru tesele de licență. Se primesc propunerea comisiunii bibliotecare referitoriu la numirea unui funcționar ca să corecteze publicațiunile Academiei. S'a hotărât, ca ședința publică să se țină la 5/17 Martiu. Academia primesc în proprietate sa volumele tipărite de A. D. Sturdza din publicațiunea „Acte și documente”, după ce au fost recomandate călduros din partea d-lui G. Barițiu și A. Roman. Dl Roman a mulțamit pentru felicitările primite cu ocaziunea jubileului.

În ședința VII la propunerea secțiunii istorice se primesc publicarea în analele Academiei a comunciunilor unor documente din 1632—33 de dl V. A. Urechia. La propunerea secțiunii științifice se hotărăse a se publica lucrările d-lui Hepites despre „Temperatura lunii lui Ianuarie 1893 în România” și Revista climatologică 1892.

În ședința VIII s'a trimis spre censure secțiunii științifice lucrarea prezentată de dl Fl. Porcius: „Diagno-

sele plantelor fanerogame și criptogame vasculare”, care provin spontan în Transilvania și nu sunt susceptibile în opul lui Koch „Synopsis Florae germanicae et helveticae”.

Comunicându-se scrisoarea d-lui general adjutant Vlădescu, prin care înștiințează, că regele și principele cu principesa României vor veni să asiste la ședința din 5/17 Martiu, Academia decide a se ține Vineri 5 Martiu ședința publică solemnă, în care să se facă următoarele lecturi: Dl Gr. G. Tocilescu despre provincia română „Moesia înainte de Traian”; dl V. A. Urechia notițe despre „Reorganizarea flotei române pe Dunăre la 1793”.

În ședința IX se comunică, că secțiunea literară a însărcinat pe dl Al. Roman să examineze manuscrisul traducerii făcute din limba francesă de Eminența Sa metropolitul primat Iosif, de pe scrierea „Jesus Christ” de P. Didon; ér pe dl Gr. G. Tocilescu a examina lucrarea d-lui Lobel Effendi asupra unor cuvinte turcesci în limba română.

Dl P. Poni prezintă pentru bibliotecă certea „Chronica Turcica” de Filip Lonicerus (Francoforti ad Moenum 1578) și „Tabla pentru clasurile supuse dărilor afară de neguțatori și meșteri patentari cu calfele lor, precum și supușii străini”. Acest manuscris de pe la anul 1832 are o deosebită însemnatate pentru cunoșterea stărei economice a Moldovei în timpul regulamentului organic.

Ședința a X a fost ședința publică solemnă, la care a luat parte Maj. Sa regele Carol și principele moștenitoriu Ferdinand. Ședința o a condus însuși Maj. regele.

Majestatea Sa a fost întâmpinată la sosire de d-nii vice-președinți Vasile Urechia, Brândă și Iacob Negruzzi și de dl secretar general al Academiei, Dimitrie Sturdza.

Dl Sturdza a ținut următoarea vorbire:

Sire!

Academia, cu întreaga națiune, stă încă sub grelele lovituri ale ultimilor ani. Națiunea a pierdut patrioți încercați, Academia dintre cei mai de frunte membri ai ei. Aceiași bărbați ilustri, cari au lucrat decimi de ani cu perseverență și succes la reînvierea națiunii, la independența patriei, la întemeierea regatului; aceiași bărbați au pus mâna și la înființarea acestui înalt institut de cultură națională, pe care ei l'au învioșat cu lucrările lor până la ultima lor resufare. Ne aducem cu toții aminte, cu puține săptămâni înainte de încetarea sa din viață, de aceea minunată cuvântare a lui Michail Cogălniceanu din ziua în care Academia serbă cei întâi 25 ani ai existenței sale, sub președința Maj. Vostre și în prezența prea grațiosei noastre regine și a principelui moștenitoriu.

În asemenea momente ne este îndoit de prețioasă venirea Majest. Vostre și a A. S. R. principelui moștenitoriu în mijlocul nostru, ca o reînviată dovadă, că purtați necontenit un viu interes pentru acest institut, în care se concentrează munca intelectuală a națiunii, și că veghiați cu inimă caldă asupra lui.

Sub asemenea impulsione, având puternicul Vostru sprigin, Academia va urma a-și face datoria, conștientă de misiunea sa și totdeauna gelosă de a avé aprobarea Majest. Vostre, a Augustului ei protector.

Să trăiți Majestatea Voastră!

Să trăiească M. S. regina!

Să trăiească principele și principesa României!

La acesta Majestatea Sa a răspuns:

„Totdeauna viu cu deosebită plăcere în sinul Academiei, mai ales astăzi când o rădă mândră luminează viitorul României, pe care îl putem privi cu liniste, asigurat fiind prin

căsătoria moștenitorului coronei. Academia, împreună cu țera întregă, a salutat cu viață mulțamire acest fericit eveniment, ca o puternică cheazăie a instituțiunilor noastre. Neînțet gândesc la întărirea lor și la progresele Academiei. De câți-va ani densa a fost dureros încercată prin pierderea unor membri însemnați, cari au lucrat cu inima și mintea la renașterea statului român, și cu drept cuvânt dl secretar general al Academiei a putut aminti, că lipsa lor este o grea lovitură simțită de noi toți. Multe scaune sunt vacante; nu trebuie să întârziem dar a le încredința la bărbați destoinici, a ne aduce nouă lumini și un nou avânt lucrărilor noastre. Cu această dorință viu în mijlocul d-vostre, urând ca sesiunea din anul acesta să fie spornică”.

Aceste cuvinte ale suveranului fură cu entusiasm salutate de academicieni și de numărul public, care era de față.

După acesta dl D. Sturdza, îndreptându-se către Augustul președinte, i aduse vestea, că seminarul din Sibiu a făcut un dar prețios acestui institut de cultură, oferindu-i un chrisov al domnitorului Mihail-Vitezul.

Apoi Maj. Sa dete cuvântul d-lui V. Urechia, care ceti un interesant document, tratând despre flota română pe Dunăre 1793.

Sfârșindu-se prelegerea, Majestatea Sa suspendă ședința pentru câteva minute, în timpul cărora vorbi membrilor Academiei în chipul cel mai bine voitor.

Redeschidându-se ședința, regele dete cuvântul dlui Grigore Tocilescu, care vorbi despre „Moesia înainte de Traian”.

Majestatea Sa și Alteța Sa regală ascultară cu un vedit interes aceste studii istorice și literare, felicitară pe dnii membri ai Academiei de felul cum au desvôluit subiectele, ce le au tratat.

Alegerile de membrii noi la academie s'au făcut în 12 Martie v. a. c. Academia are 26 de membrii ordinari, din cari fiind vacante 5 locuri, au fost 31 de membrii. La vot au luat parte numai 22 și au fost aleși: în secțiunea literară d-nii D. C. Olănescu (Ascanio) și Naum; în cestiunea istorică dl A. D. Xenopol și I. Kalinderu; în secțiunea științifică dl Dr. V. Babeș; membrii corespondenți au fost aleși d-nii Al. Vlahuță, Dr. Leon Cosmovici (Iasi) D. Negrean și Sava Ștefănescu.

Despre activitatea de altcum cunoscută a membrilor ordinari noi, „Timbul” dă următoarele notițe:

D. C. Olănescu diplomat; fost ministru al țerei la Atena, până la conflictul Zappa. Forte simpatic. Vechiu colaborator al „Convorbirilor literare”, și-a întemeiat reputația literară pe admirabilele traduceri în versuri ale Odelor și Epodelor lui Horațiu, a dramei lui Hugo „Ruy Blas”, apoi pe elegantele și numeroasele sale versuri și în sfârșit pe o serie de opere teatrale, dintre care „Pe malul gârlei” și „Pribeagul” au fost cele mai apreciate.

Al. D. Xenopol profesor de istoria patriei la facultatea de litere din Iasi. Ca și dl Olănescu, a aparținut societății Junimea din Iasi și a scris în Convorbirile literare.

Lucrarea cea mai însemnată a dlui Xenopol este „Istoria românilor”, din care au apărut deja 5 volume.

Dl Xenopol este unul din cei mai valoroși și viguroși adversari ai teoriei lui Rössler.

Ca profesor este foarte iubit de studenții săi. Ca conferențiar a obținut aplause atât în Iasi cât și la Ateneul din București.

Dr. Victor Babeș profesor la facultatea de medicină, bacteriolog distins, ia în Academie locul geologului Cobălescu.

Dl Dr. Babeș s'a stabilit reputația de savant printr-o mare lucrare asupra bacteriilor, în colaborare cu doctorul Cornil din Paris. De atunci lucrările doctorului Babeș nu încetază a de a ilustra revistele științifice

străine și române. I-se datorază perfecționarea metodei Pasteur în tratamentul turberei și o mulțime de invenții științifice pe terenul bacteriologiei, știință la a cărei naștere a contribuit.

Anton Naum profesor de limba franceză. Unul din cei mai vechi membri ai societății Junimea din Iași. Poet foarte apreciat. Poesiile sale au fost publicate în Convorbiri și apoi în două volume, dintre care unul cuprinde versuri originale, ér celalalt traduceri din principalii poeți străini.

Noutăți.

Alegere de deputați sinodali. După cum suntem informați, în locul deputaților sinodali repotați Dr. Absolon Todea și Pompiliu Pipos pentru restul perioadei prezent s'au ales de deputați la sinodul archidiecezan: în cercul VIII Geogiu, dl Dr. Petru Span, prof. sem., ér în cercul XIV al Bistriței, dl Dr. Ioan Popescu, avocat în Reghin.

Inspecțiune școlară. Inspectorul suprem dl Iosif Elischer, a inspecționat în 10 și 11 Martiu a. c. gimnaziul român gr. or. din Brad. În calitate de încredințat ministerial, a vizitat colecțiunile gimnaziului, a asistat la prelegeri în toate clasele și a participat la conferința profesorală. Aci și-a spus observațiile sale privitoare la instrucțiune, declarându-se deplin satisfăcut și exprimându-și bucuria, că acest gimnaziu și în privința personalului didactic deastădată corespunde cerințelor legii.

Despre alegerea de preot în Cetea, al cărei rezultat l'am anunțat într'un nr. de mai înainte al foiei noastre, ni s'ê scrie, că actul alegerii a decurs în cea mai bună ordine, deși s'au încercat unii a face agitațiuni între parochieni. Acesta însă nu le a succes parte din cauză, că poporul a știut să distingă între bine și rău, parte din cauza înțeleptei conduceri a alegerii prin par. adm. prot. Ivan. Resultatul este cunoscut cetitorilor nostri: a fost ales cu mare majoritate dl Ioan Frâncu. Corespondentul încheie astfel:

"Cu acest act de alegere dorința poporului nostru din Cetea e satisfăcută și sum de firma credință, că părintele Ioan Frâncu nestăpânit de patimi egoiste își va continua drumul activității amăsorat chie-mărei sale preoțesci, mulțămind și făcând onore atât parochienilor nostri cât și superiorilor săi, cum a făcut și până acuma, de când s'a început activitatea pe terenul bisericeii".

La cestiunile bisericesti actuale. Adunarea alegătorilor români din cercurile Mediaș, Agnita, Cohalm și Sighișoara, adunați în Mediaș au adus cu privire la reformele bisericesti proiectate de guvern, următoarea

Rezoluțiune.

Considerând, că prin introducerea matriculelor civile, de stat, nu se intenționează altceva folositor pentru patria comună, decât numai potențarea ingerinței asupra clerului și poporului, nici decum însă îmbunătățirea la purtarea respectivelor registre, alterându-se în mod periculos simțul de pietate față cu instituțiunile noastre bisericesti și a legilor ei fundamentale sancționate de Maiestatea Sa monarhul:

considerând, că prin introducerea căsătoriei civile nu se intenționează altceva decât a da preoțimei noastre o lovitură gravă, prin care se micșorează vađa și poziția ei, ér dogmele, cari sunt baza religiunii crestine ar veni în mod direct atacate și taina căsătoriei are se devină mai mult o formă de concubinagiu — după aceea își va pierde însemnătatea ei simbolică;

considerând, că notoria intențiune a regimului este magiarizarea de jos până sus și chiar și introducerea matriculelor de stat și a căsătoriei civile nu se face din alt motiv decât numai pentru a le aservi acestei utopii condamnabile:

Alegătorii români din cercul electoral Mediaș, Agnita, Cohalm și Sighișoara a comitatului Târnava mare întruniți în Mediaș ađi în adunare publică protesteză cu toată tăria și unanim în contra acestor proiecte de lege intenționate.

Conferința alegătorilor totodată cu unanimitate și cu vii aplauze votează neclintită

încredere și alipire către capii nostri bisericesti și-i asigură despre tot sucursul recerut pentru salvarea cauzelor noastre bisericesti și naționale.

Sabin Piso,
protopp. gr. or. președinte.
D. Roman, c. adv. N. Racotia, med.
notari.

Ministri ungari la Viena. Scirile din Viena anunță, că ministrii Wekerle, Hieronymi și Fejerváry se află acolo pentru rezolvirea unor cestiuni importante. Maj. Sa monarhul i-a primit în o audiență de 1 oră, în care i s'a raportat despre situațiunea politice generale. A avut loc și un consiliu de ministri, în care s'a desbătut cestiunea desvoltării armatei în sensul legii de apărare. Wekerle a conferat cu ministrul austriac de finanțe Steinbach referitoriu la regularea valutei. Petrecerea ministrilor în Viena se aduce în legătură în prima linie însă cu politica bisericescă a guvernului. Precum se anunță Maj. Sa a dat încuviințare prealabilă pentru proiectul de lege referitoriu la introducerea matriculelor de stat civile.

Advocat român nou. Dl Dr. Aurel Marinceș din Secuieu (lângă Huedin) a depus în 25 l. c. cenzura de avocat în M. Oșorheiu. Precum suntem informați densusul își va deschide cancelaria advocațională în Huedin.

Scrierile lui Crângă. La Iași s'a publicat o culegere a tuturor scrierilor lui Ioan Crângă, unul din cei mai originali scriitori populari ai nostri. Scrierile aceste ar trebui să le aibă tot românul.

Br. Edelsheim-Gyulai, general de cavalerie, a reposat în 27 l. c. la Budapesta.

Cas de mörte. Ioan Manole din Brașov, comerciant, tatăl dñi Diamandi Manole, a reposat în 14/26 Martiu a. c. în etate înaintată de 94 ani. Inmormântarea s'a făcut Marți, în 16/28 Martiu a. c.

Sciri militare. D'rii în medicina universală George Morariu, Aureliu Ciatt și Valeriu Abui sunt numiți locot. de medici asistenți.

Cutremurele din Asia mică. Datele oficiale despre cutremurele întâmplare în provincia Maarmuret-ul-Aziz arată, că au fost nisce catastrofe în totă puterea cuvântului. La Malata, oraș cu 3500 de case s'a prăbușit a treia parte din ele. În nouă sate din jurul acestui oraș, s'au dărâmat 160 de case, 33 de ômeni și 396 de vite au perit sub ruine. În alte 16 sate s'au dărâmat 179 de case. Numărul ômenilor morți a fost de 125, al vitelor de 1106.

La Hasmansor au fost 22 de morți și 2 răniți. În multe locuri drumurile au devenit nepracticabile și podurile au fost luate de inundații, astfel că raporturile despre devastările pricinuite de cutremure nu pot fi complete.

Sultanul a trimis pentru nenorocitele victime sume însemnate; de asemenea și guvernul. S'au deschis și liste de subscripție, cari au produs rezultate însemnate.

Limba maimuțelor. Se știe, că un învățat german, profesorul Garner, își petrece de mai mult timp viața în mijlocul Africeii, unde s'a dus cu gândul de a aduna elemente sigure pentru dovedirea teoriei sale, că și maimuțele, sau cel puțin unele soiuri din ele, se înțeleg prin vorbe cu înțeles. Diarul australian „Sydney Evening-News” publică de curând o nouă scrisoare a profesorului Garner asupra ultimelor sale descoperiri.

Garner citează în această scrisoare a sa câte-va cuvinte ce a mai descoperit în limba maimuțelor. Astfel așru ar însemna sôre, căldură, foc; rukka apă, ploie, frig, neplăcere; goskhu hrană, mâncare.

Limba maimuțelor, spune dl Garner, după toate aparențele nu cuprinde mai mult de 20—30 de cuvinte și fie-care cuvânt are 3, 5 sau și mai multe însemnări. Dar pentru ele, care de sigur n'au să discute metafizică sau austaonomie, această limbă sêracă ajunge.

Garner mai spune, că a reușit să facă pe o maimuță să rostescă două-șeci de vorbe în limba finică, precum: Tena koe pakaha care însemnă: Bună ziua străinilor, — și alte asemenea cuvinte.

Conferența maresăliilor țerilor reprezentate în camera austriacă, care a fost convocată decătra maresălii țerii din Bohemia principele Lobkowitz, s'a întrunit în Viena la 24 Martiu a. c. n. Scopul acestei conferențe a fost de a întreprinde o acțiune comună pentru-ca în viitor toate dietele țerilor se fie în fiecare an deodată convocate la un termen stabilit.

Școalele noastre

în protopresbiteratul Clușului și al Ungurașului.

Autorul celor șeci articli din „Telegraful Român” apăruti pela începutul acestui an sub titlul „Noul atac asupra școalelor noastre” semnalând pericolul, ce ne amenință din nou școalele noastre din partea politice magiare de instrucțiune, dovedesce multe și temeinice cunoștințe pe terenul instrucțiunii, precum și o profundă prevedere a scopurilor urmărite de guvernul țerei noastre pe acest teren. Cu multă înțelepciune pătrunde în spiritul tuturor legilor de instrucțiune create dela 1868 încôce, create toate cu scop și plan bine premeditat, cu tendința de a da din ce în ce tot mai mare drept de ingerință ministrului, în afacerile noastre culturale și în special pe terenul instrucțiunii.

Astfelu basat pe o bogată esperință, autorul din cestiune, în firul des voltărei tractatului seu ajunge în articolul al IV-lea la adevărata, dar — durere, — trista convingere, că „apropie pretutindenea, inspectorii de școle ai guvernului și-au considerat de un deosebit merit, și acestă li-s'a și recunoscut cu imbelșugare, a pune pedeci în mersul afacerilor școlare confesionale”. Și se nu uităm, că inspectorii de școle sunt cei mai aproape ômeni, ba am puté dice organele, prin cari guvernul cercă a și executa politica sa școlară-tendențioasă.

Ca o dovadă dintre cele mai recente, cum acestia, inspectorii regesci, cercă a validita voințele superiorului lor, la a cărui discrețiune stau, cum și cu câtă scrupulositate poartă grige asupra școalelor noastre românesci, ne servește de astă dată raportul inspectorului regesc de școle din Cluș, către comitetul comitatens, în ședința acestuia din 9 Ianuaru a. c. despre starea învățământului în comitatul Coșocna în anul trecut școlariu. E vorba de comitatul pe a cărui teritoriu se află protopresbiteratul Clușului și o parte din cel al Ungurașului.

Un raport, din care foarte bine se vede sirguința cu care și implinesc misiunea lor, cum și cu câtă minuțiozitate vizitează școalele lor încredințate, astfelu, că în privința acestă ar prté servi de model la mulți din inspectorii nostrii districtuali de școle confesionali.

Afirmând acestă în special despre inspectorul regesc dela Cluș, ne pare rău, că nu tot asemenea putem vorbi și despre modul cum acestă prezintă în comitetul comitatens și înaintea publicității starea școalelor românesci din acest comitat. Căci cu o vedită intențiune nu dintre celea mai bune, prezintă până și datele statistice despre aceste școle în o formă cu care însuși d-sa pare a nu fi mulțumit. Pare că nu i vine a le crede nici d-sale. Cu toate acestea aruncă impuțările în drépta și stênga, vrea să acopere cu o umbră négră până și autoritățile noastre superioare bisericesti și școlare, ba că nu se îngrigesc de deplina calificațiune a învățătorilor, ba că elevii nu sunt provăduți cu celea necesare, ba că una, ba că alta. Și se înțelege pentru-ca la urmă să potă face vêrf la toate prin denunțarea, că nu se propune cu deplină succes limba magiară în aceste școle. Și o face acestă la acel loc, unde e silit să constate celea mai

mari anomalii ale școalelor de stat și comunale, școle la a căror susținere statul contribuie la fie-care an cu șeci și sute de mii de floreni pecând progresul, în raport cu jertfele aduse, în cele mai multe locuri e inferior celui din școalele noastre confesionale susținute numai Dđeu șcie cu câte greutăți.

Dar se lăsăm să glăsuescă dl inspector reg. dela Cluș.

Intre altele ne impută defectuositatea conscrierii pruncilor obligați a frecuenta școla. Făcându-o acestă se scapă și mărturisește un adevăr, de care ar trebui să roșescă, cu atât mai tare, căci, precum dice românul „în mâna lor e și cuțitul și slăcina”. Adevărul e, că defectuositatea conscrierii e atât de ridicolă și la școalele lor încât chiar referitoriu la metropola Kulturgyletului ardelenesco, pentru delăturarea rēului, a trebuit însuși ministrul de culte și instrucțiune publică, prin ordin special să pună conscrierea în sarcina primariului orașului sub cea mai strictă responsabilitate.

Unde se adevăresce ôre mai bine ca aci proverbul român cu țandura din ochiul vecinului și bârna din ochiul propriu?

Ear punând datele, ce urmăză referitoare la școalele noastre confesionale gr. or., adunate prin organele administrative, față în față cu datele incurse pe calea oficiilor noastre protopresbiterale, nici că se mai pôte a da deplin cređemânt dlui inspector regesc.

Astfelu dice, că dintre 5483 de prunci obligați a frecuenta școla de toate dille și cea de repetițiune, de fapt o cercetază abia timp de 8 luni și mai puțin, 3333.

Școale confesionale dice, că avem 50 pe întreg teritoriul comitatului, cari toate sunt elementare și „a căror progresare e foarte mărginită, fiind-că aceste sunt neimpărțite”. Tot asemenea însă constată și despre școalele de stat și comunale la a căror susținere se consumă atâtă potop de bani de pespatelc contribuabililor. Dar pecând acestă împrejurare nouă ne-o impută drept crimă îndreptată contra și în calea progresului, la ei o trec mai ușor cu vederea, cu toate că pre teritoriul comitatului au preste 40.000 prunci obligați la școlă, „împărțirea școlei în regulă se află numai în o singură comună”, ba și în însași capitala comitatului, în Cluș, împărțirea ce o cere și dela cea mai mică școlă elementară, „e făcută numai la una — și una școlă”.

Biet simț de dreptate, unde te sciuși aședa, ca să te sufle vântulețul cel mai domol!

Constatându-le aceste însuși dl inspector regesc, căci din raportul seu citez floricelele aceste de obiectivitate, cu multă emfasă declamăză totuși mai departe, că „școalele de stat și comunale au o putere atractivă atât de eclatantă, prin sporiul și binefacerile culturale ce produc, încât concetățenii de dialect (?) român (románajku polgártársak) din an în an și trimit din mari depărtări în număr toi mai mare copii în aceste școle”.

Punând ôre acestea două afirmări, cari atât de isbitoriu, și contradic, față'n față și cetindu-le cineva nepreocupat, putere-ar trece preste ele fără ași da sêmă chiar de starea psihică a autorului lor? Om cu multă erudițiune, precum se vorbește, inspectorul clușan, să susțină defectuositatea școalelor ungurești în cele mai multe privințe și totuși să le atribue o așa putere atractivă magnetică nu să face pre sine însuși de ris, când susține astfelu de afirmări, pe cari bătut la cap ar trebui să fie cineva ca să le credă?

(Va urma.)

UZ. 231—1893.

[42] 2—3

Concurs.

La institutul de agronomie din Mediaș, Transilvania, este de ocupat un al treilea post de învățătoriu primariu pentru specialitățile agronomice și anume pentru vinărit, pomărit, stupărit și cultivarea vermicilor de mătase.

Cu postul acesta este împreunat un salariu de 800 fl. v. a. și se urcă cu 4 adause cuncuenale la suma de

1200 fl. v. a. și dreptul de pensie conform concludului universității din 17 Novembre 1874 Nr. 845—1874 și este învățătorul al treilea obligat a da până la 20 de ore pe săptămână instrucțiune teoretică precum și a conduce lucrurile în grădina de pomărit, vii și pinițe.

Ocuparea postului deocamdată va fi pe un an de probă; la prestațiuni corespunzătoare ocuparea postului provisoric se va transforma la finea anului de probă în definitivă, și la cas dacă acesta nu se va întâmpla, se vor

rebonifica respectivului spesele de călătorie tour și retour.

Competenții la postul acesta, au a-și trimite rugarea, din care se fie evident, că au absolvat cel puțin șase clase la un gimnasiu sau la o școală reală superioară, precum și o academie agronomică și posedă o prăscă corespunzătoare în vinărit și pomărit, până în 25 April 1893 la oficiul central al universității săsesci în Sibiu.

Limba de propunere este cea germană, la cas de cualificațiune egală vor fi preferiți competenții, care posed

limbile patriei (germană, magiară și română)

În cas, când nu s'ar afla competenți pe deplin cualificați, și rezervă curatoriu scôlei industriale economice din Mediaș dreptul a primi și pre un competente necualificat ca suplent și a'l aplica deocamdată pe semestrul de veră 1892/3 și pe anul scolastic 1893/4

Dela oficiul central al universității săsesci.

Sibiu, în 22 martiu 1892.

Thalmann,
comite.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1892.

Budapesta — Predeal											
Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone		Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone
10.—	8.05	8.05	—	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	3.—	7.20	6.20
8.25	1.55	3.20	5.50	9.15	Budapesta	↑	6.20	7.30	6.35	1.50	8.40
11.38	4.14	6.50	9.22	11.19	Szolnok	↑	2.55	5.23	3.31	11.46	4.47
2.12	5.53	—	11.53	12.57	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.16	10.05	2.24
3.53	7.08	12.05	1.50	2.12	sos. Oradea-mare	pl.	Tr. de per-sone	2.25	11.04	8.43	12.09
4.—	7.15	—	2.24	2.19	pl. Oradea-mare	sos.	2.18	10.44	8.38	11.51	—
4.30	7.43	1.02	3.03	2.49	Mező Telegd	↑	—	1.52	10.07	8.13	11.17
5.22	8.18	2.14	3.46	3.24	Rév	↑	—	—	9.30	—	10.42
5.45	—	2.50	4.07	—	Bratca	↑	—	1.26	9.10	7.47	13.23
6.34	9.07	3.54	4.53	4.17	Ciucia	↑	3.53	—	8.31	7.08	9.51
7.12	9.37	4.53	5.32	4.50	Huiedin	↑	2.58	12.47	7.53	6.39	9.12
8.01	—	6.24	6.24	—	Ghirbău	↑	1.13	—	6.53	—	8.17
8.29	10.37	6.59	6.59	5.55	sos. Cluș.	pl.	12.17	11.01	6.14	5.25	7.40
8.46	11.10	—	8.20	6.18	pl. Cluș.	sos.	—	10.45	5.14	4.48	6.52
9.05	11.32	—	8.45	6.34	Apahida	↑	—	—	4.45	4.23	6.34
10.08	12.50	—	10.21	7.34	Ghiriș	↑	—	9.23	3.18	3.—	5.26
10.37	1.25	—	11.09	7.57	Cucerdea	↑	—	8.54	2.31	2.08	4.52
10.56	1.43	—	11.17	—	Ujóra	↑	—	—	2.13	2.—	2.34
11.04	1.52	—	11.26	—	Vințul-de-sus	↑	—	—	2.05	1.51	4.28
11.28	2.18	—	11.54	8.22	Aiud	↑	—	8.24	1.35	1.23	4.07
11.45	2.40	—	12.18	8.38	sos. Teiuș.	pl.	—	8.07	1.08	12.45	3.47
12.15	—	—	12.58	8.43	pl. Teiuș.	sos.	—	8.—	12.28	—	2.49
12.44	—	—	1.34	—	Crăciunel	↑	—	—	11.57	—	2.27
12.59	—	—	1.51	9.14	Blaș	↑	—	7.31	11.42	—	2.13
1.35	—	—	2.29	—	Micăsasa	↑	—	—	11.06	—	1.39
1.51	—	—	2.48	9.48	sos. Copșa-mică	pl.	—	6.57	10.4	—	1.18
2.12	—	—	3.03	9.50	pl. Copșa-mică	sos.	—	6.55	10.31	—	12.53
2.31	—	—	3.26	10.06	Mediaș	↑	—	6.42	10.09	—	12.37
3.04	—	—	4.07	10.28	Elisabetopole	↑	—	6.21	9.31	—	12.06
3.46	—	—	4.49	11.04	Sighișoara	↑	—	5.54	8.53	—	11.29
4.04	—	—	5.35	11.19	Hașfalău	↑	—	5.34	8.23	—	11.03
5.26	—	—	7.23	12.27	Homorod	↑	—	4.29	6.55	—	9.46
6.10	—	—	8.09	12.58	Agostonfalva	↑	—	3.56	6.09	—	9.04
6.41	Tr. de per-sone	—	8.43	1.15	Apăta	↑	—	3.40	5.42	—	8.37
7.17	Tren de per-sone	—	9.18	1.35	Feldioara	↑	—	3.19	5.07	—	8.03
8.—	—	10.05	2.09	2.19	sos. Brașov	pl.	10.17	2.18	—	6.58	—
—	11.—	5.15	—	3.01	pl. Brașov	sos.	9.41	1.42	—	5.57	—
—	12.29	5.57	—	3.31	Timiș	↑	9.12	1.12	—	5.16	—
—	1.11	6.29	—	9.15	Predeal	↑	4.45	7.40	—	8.50	—
—	8.35	12.10	—	—	sos. București	pl.	—	—	—	—	—

Murăș-Ludoș — Bistrița											
—	—	—	—	4.—	Murăș-Ludoș	↑	—	—	—	—	7.21
—	—	—	—	6.48	Țaga-Budatelic	↑	—	—	—	—	4.15
—	—	—	—	9.59	Bistrița	↑	—	—	—	—	1.16

Simeria (Piski) — Petroșeni — Lupeni											
—	6.—	10.35	4.22	—	pl. Simeria	sos.	—	9.5	3.27	9.35	—
—	7.21	12.23	5.42	—	Hațeg	↑	—	8.36	1.54	8.25	—
—	9.45	4.—	8.36	—	sos. Petroșeni	pl.	—	6.—	10.50	6.20	—
5.—	—	4.25	—	—	pl. Petroșeni	sos.	—	—	10.—	—	9.10
6.12	—	5.37	—	—	Vulcan	↑	—	—	9.50	—	8.15
6.35	—	6.—	—	—	sos. Lupeni	pl.	—	—	8.30	—	7.40

Arad — Timișoara											
—	6.15	11.30	5.58	—	Arad	↑	—	9.44	3.50	10.55	—
—	7.32	12.47	6.46	—	Ving	↑	—	9.02	2.46	9.46	—
—	8.42	2.04	7.39	—	Timișoara	↑	—	8.—	1.11	8.15	—

Ghiriș — Turda											
7.48	10.35	3.40	10.24	—	Ghiriș	↑	—	5.10	9.50	2.50	9.10
8.08	10.55	4.00	10.44	—	Turda	↑	—	4.50	9.30	2.30	8.50

Sighișoară — Odorheiu											
—	—	4.30	11.25	—	Sighișoară	↑	—	10.52	6.10	—	—
—	—	7.21	2.11	—	Odorheiu	↑	—	8.15	3.15	—	—

Careii-mare — Zelău											
—	—	—	5.42	—	Careii-mare	↑	—	7.05	—	—	—
—	—	—	11.44	—	Zelău	↑	—	2.10	—	—	—

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceta de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă orele de noapte											
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Copșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș											
		Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren micst		Tren micst	Tren de per-sone	Tren de per-sone			
—	—	2.32	10.57	7.10	pl. Copșa-mică	sos.	9.34	12.05	6.20	—	—
—	—	2.56	11.21	7.43	Șeica mare	↑	9.05	11.40	5.59	—	—
—	—	3.36	12.01	8.27	Lónneș	↑	8.33	11.09	5.32	—	—
—	—	4.02	12.27	8.59	Ocna	↑	8.09	10.43	5.09	—	—
—	—	4.26	12.50	9.23	sos. Sibiu	pl.	7.44	10.17	4.49	—	—
—	—	4.36	1.40	—	pl. Sibiu	sos.	7.28	8.30	—	—	—
—	—	4.49	1.54	—	Șelimber	↑	7.16	8.17	—	—	—
—	—	5.04	2.10	—	Veștem	↑	7.01	8.00	—	—	—
—	—	5.26	2.39	—	Tâlmăciu	↑	6.42	7.39	—	—	—
—	—	5.42	2.56	—	Șebeșul sup.	↑	6.21	7.11	—	—	—
—	—	6.16	3.31	—	Avrig	↑	6.02	6.51	—	—	—
—	—	6.37	3.55	—	Porumbacu inf.	↑	5.28	6.15	—	—	—
—	—	7.03	4.23	—	Cârțișoara	↑	5.04	5.48	—	—	—
—	—	7.21	4.43	—	Arpasul inf.	↑	4.55	5.37	—	—	—
—	—	7.41	5.06	—	Viștea inf.	↑	4.27	5.07	—	—	—
—	—	7.51	5.17	—	Beșimbav	↑	4.17	4.54	—	—	—
—	—	8.11	5.39	—	Sâmbă a inf.	↑	4.01	4.37	—	—	—
—	—	8.38	6.08	—	sos. Făgăraș	pl.	3.31	4.05	—	—	—

Budapesta — Arad — Teiuș											
		Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone		Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone			
—	—	10.—	8.05	2.15	pl. Viena	sos.	6.20	7.20	3.—	—	—
—	—	8.10	1.56	9.30	Budapesta	↑	7.25	1.20	5.50	—	—
—	—	10.04	4.02	1.05	Szolnok	↑	4.15	11.15	2.21	—	—
—	—	3.45	6.57	5.24	sos. Arad	pl.	11.18	8.20	9.03	—	—
—	—	—	T. a. p.	—	pl. Arad	sos.	10.46	7.20	8.40	—	—
—	—	4.30	2.34	5.46	Glogovaț	↑	10.34	7.01	8.30	—	—
—	—	4.42	2.34	5.57	Györök	↑	10.11	6.20	8.08	—	—
—	—	5.03	3.34	6.19	Pauliș	↑	9.58	5.50	7.57	—	—
—	—	5.14	3.58	6.30	Radna-Lipova	↑	9.44	5.28	7.46	—	—
—	—	5.32	4.20	6.48	Conop	↑	9.10	—	7.17	—	—
—	—	5.56	—	7.12	Bêrzava	↑	8.54	—	7.02	—	—
—	—	6.12	—	7.27	Soborșin	↑	8.03	—	6.24	—	—
—	—	6.58	—	8.07	Zam	↑	7.28	—	5.53	—	—
—	—	7.26	—	8.33	Gurasada	↑	7.—	—	5.28	—	—
—	—	7.52	—	8.57	Ilia	↑	6.49	—	5.17	—	—
—	—	8.08	—	9.13	Branicica	↑	6.24	—	4.55	—	—
—	—	8.26	—	9.29	Deva	↑	5.59	—	4.33	—	—
—	—	8.52	—	9.53	Simeria (Piski)	↑	5.43	—	4.17	—	—
—	—	10.—	—	10.19	Orăștia	↑	4.42	—	3.30	—	—
—	—	10.25	—	10.50	Șibot	↑	4.20	—	3.03	—	—
—	—	10.44	—	11.16	Vințul de jos	↑	4.58	—	2.36	—	—
—	—	11.58	—	11.44	Alba-Iulia	↑	3.40	9.40	2.19		